

# Een pelgrim op reis



Een pelgrim op reis

# Een pelgrim op reis

Stanny Lansloot

Schrijver:	Stanny Lansloot
Coverontwerp:	M. Mercy
Design & Layout:	Britt Vermeiren Magdalena Ploskonkova
Nazicht:	Henny Colli
ISBN:	9789402147933

Copyright © 2020 Stanny Lansloot

## Inleiding

Einde van de jaren '70 ontmoette ik voor het eerst een medium, die me de raad gaf notities te nemen in een dagboek, over hoe mijn leven zich ontwikkelde. Ik heb dat toen niet gedaan, maar bleef wel hangen bij de woorden van haar dat ik een lange evolutie zou doormaken en dan informatie zou krijgen, die belangrijk zou zijn als healingsvorm.

Tijdens al die jaren heb ik steeds kleine teksten geschreven over bepaalde nieuwe vormen van energiewerk, maar geen enkele voldeed voor mij, deels wegens onvolledig, deels wegens nieuwe informatie die ik doorkreeg.

Nu ben ik in een fase gekomen waar ik al die teksten wil bundelen. Ik nam nooit de tijd om dat te doen, maar ik besef dat als ik er nu geen werk van maak, er nooit iets op papier komt en misschien informatie verloren gaat.

Bij deze.....

Ik dank heel veel mensen die aan mij, via behandelingen, via cursussen, via gesprekken, getoond hebben hoe healing functioneert. Telkens kreeg ik nieuwe inzichten, moest ik alles herkauwen... Al de mensen in mijn leven hebben meegeschreven aan dit boek. Ik dank vooral mijn partner Henny die me de kans gaf alles te verwerken en me door alle fasen van ontwikkeling gesteund en geleid heeft.

Namasté





## De schok

**S**usept ontwaakt. Hij voelt aan de trilling van de dageraad, dat de volgende 24 uren wel iets speciaals zouden worden in zijn nog prille leven. De zon is weliswaar dezelfde als de vorige dag maar toch is ze precies iets meer vol, iets feller rood van kleur, geeft ze meer zinding en veroorzaakt ze een zwangere trilling in het ochtendgloren, iets wat hij anders alleen maar 's avonds verwacht.

Moeder Achma vertelde hem de avond voordien van de vele ongewone dingen, die weldra heel normaal zouden worden in zijn leven. Dat vertellen is voor haar een dagelijkse bezigheid sinds Susept kan lopen. Hij begrijpt niet altijd alles verstandelijk, maar ze weet dat hij de informatie wel opslaat in zijn onderbewuste. Op het juiste moment borrelen die dingen wel terug op.

Vandaag wordt hij elf! Op elf jaar sluit de “kind” periode af en start een volgende levenscyclus. Zijn “volk” beschouwt deze “kind” periode als een fysieke ontwikkelingstijd, en dan start een “klein meester” jaar, 365 dagen van veranderingen, die voor ieder individu van die ouderdom, een ommekeer teweeg brengt op velerlei gebieden. Hij blijft verder fysisch doorgroeien, maar spiritueel begint een nieuwe zoektocht.



In hun cultuur gaan ze er van uit dat, volgens de ontwikkeling van je ziel in alle vorige levens, je op een bepaalde plaats, op een bepaald tijdstip, en zelfs in een bepaalde familie geboren wordt die je meer over je "zelf" kan leren om alzo meer "heel" te worden.

In zulke levens komt er dan op een welbepaald tijdstip een uitdaging die je moet doormaken om te testen of je bereid bent verder te evolueren met je ziel of niet.

Als de test positief uitvalt, start vanaf je 11de levensjaar een soort "levenstest", die dagelijks anders kan zijn, maar die je de nodige moeilijkheden voorschotelt, die dan weer nieuwe ontwikkelingen op je pad zetten. De "moeilijkheden" of opgaven worden door jezelf gevormd vanuit je innerlijke zijstoestand, tot je je daar bewust van wordt. De enige bedoeling is om je ziel uiteindelijk meer en nieuwe informatie te geven op weg naar mens worden of mens zijn. Hoe verder je gaat op dat pad, des te sterker je wordt, des te meer inzichten je verwerft, des te beter je kan omgaan met lichamelijke, psychische of geestelijke stress en des te sterker je je ziele-opgave voor dit leven beleeft.

Dit alles betekent dat iemand zichzelf, door de juiste keuzes te maken in zijn leven, in omstandigheden van transformatie kan brengen zodat er een opheffen ontstaat van zowel lichamelijke, geestelijke als mentale blokkades. Hierdoor wordt men op alle terreinen open gebroken of is men in staat zichzelf te openen. "Openen" betekent dat we verplicht worden onze schaduwkant onder ogen te zien. Het heeft alles te maken met de stroming van energie in ons lichaam.

Moeder heeft hem verteld dat kinderen afhankelijk van hun ontwikkeling, bij een bepaald gezin geboren worden. Wanneer iemand overlijdt, gaat de ziel over naar een andere dimensie, waar een evaluatie gebeurt van het voorbije leven, zonder iets weg te laten, zonder de aardse emoties en waar een ziel zich "zelf" ziet, zonder te veroordelen. Dit resulteert





in een “noodzaak” om de dingen waarin je faalde alsnog op te lossen en meester te worden.

Je weet dus exact wat je wil komen doorgronden op die aardbol, en zoekt de juiste combinatie mannelijke (vader) en vrouwelijke (moeder) energie die jouw levensdoel het beste benaderen, of jou de juiste trilling kunnen meegeven om dat ziele-doel te verwezenlijken.

Moeder Achma sprak ook over de levenslessen die ieder te leren heeft en dat die lessen voor de geboorte sterk gekend zijn, maar bij die geboorte als het ware diep verstoken zitten in de cel informatie. Het lichaam in de baarmoeder haalt uit de moeder de nodige bouwstoffen om een zodanige structuur te vormen die beantwoordt aan de ziele-opdracht.

Je organen, weefsel, botten, spieren, aders, zenuwbanen krijgen de nodige bouwstoffen. Afhankelijk van de hoeveelheid en hoedanigheid wordt ons gebouw, het lichaam, samengesteld en krijgt daarbij de juiste kracht mee om ons levensdoel te kunnen bereiken. Opgroeien is aldus je lichaam, je geest en ziel verder ontwikkelen, jaar na jaar.

De zogenaamde wijzen van zijn “volk”, weten dat er elke elf jaar een nieuwe cyclus start, die voornamelijk gericht is op de verdere ontwikkeling vanuit lichamelijke tot volle ontplooiing in spiritualiteit om alzo te groeien tot volledig contact met de ziel. Zij noemen dat ziele-volheid. De kunst bestaat erin om zo snel mogelijk, en dit zonder hulp van buitenaf, het contact te herontdekken met de ziel. Dan kan men de kracht en de kwaliteiten ervan gebruiken en ze aanwenden voor de eigen ontwikkeling. Later, afhankelijk van de opdracht, wordt deze kracht gebruikt om zich dienstbaar op te stellen voor het heil van de medemens, individueel of in groep.

Susept hoopt dat het snel avond is, dan kan zijn verjaardagsfeest beginnen. Overal waar hij in huis vertoeft, voelt en hoort hij de drukte en ziet de voorbereidingen voor zijn feest. Als zoon van één van de



geestelijke leiders van zijn volk, is hij “voorbested”. Om zulke predestinatie of voorbestemming vast te stellen werden voor zijn geboorte reeds, ingewikkelde berekeningen gemaakt wanneer de volgende incarnatie plaats zou grijpen, van een meer “geëvolueerd” wezen. Deze “wezens” hebben een speciale taak te vervullen en hebben bijna geen vrije wil. Zij komen speciaal om die bepaalde taak op te nemen, met de juiste trilling en frequentie. Alleen weet de “uitverkorene” niet dat hij “anders” is. Hij krijgt dezelfde opvoeding als zijn leeftijdsgenoten, dezelfde aandacht van zijn leraars, ouders. Hij wordt onbewust gedwongen zich gewoon te voelen.

Daar zijn vader een geestelijke leider is, hoort hier logischerwijze een viering op niveau bij. Niet om meer te zijn dan vele anderen, maar zo eist de “positie als leider” dat meer mensen van dit feest kunnen genieten, op één voorwaarde dat er geen onderscheid wordt gemaakt tussen de genodigden qua belangrijkheid, rijkdom, afkomst, status in de gemeenschap enz... De verschillende gradaties van ontwikkeling, op persoonlijk niveau, moeten op het feest aanwezig zijn.

Er wordt angstvallig over gewaakt dat iedereen met iedereen in communicatie kan gaan. Op die wijze wordt belangrijke informatie in alle geledingen van de maatschappij doorgegeven. Daardoor kan iedereen voeling krijgen en houden met alle roerselen die leven onder de medemensen. Als je een vredevolle samenleving wil hebben en behouden, is bepaalde informatie van belang, die gebruikt wordt om zo snel mogelijk het onderlinge evenwicht te herstellen.

Dit is deels ook het doel van zulke feesten. Er wordt uitgebreid gepraat over bepaalde nieuwe dingen die zich aanmelden, bepaalde technieken die getest worden, bepaalde bouwprojecten die opgezet worden, en zelfs wie waar welke hulp kan gaan bieden. Zulke evaluaties van nieuwe landbouwmethodes of bewaarmogelijkheden van voedsel, zijn uiterst belangrijk, daar zij het voortbestaan van hun

cultuur kunnen betekenen of ook het einde. Zij zorgen ervoor dat ieder zijn ideeën kan ventileren, die dan zorgvuldig door de wijzen worden bekeken. Daarom worden die verjaardagsfeesten rond alle soorten “inwijdingen”, zorgvuldig voorbereid. Zij hebben hiervoor een “meester” aangesteld die een zeer hoge functie en verantwoordelijkheid meekrijgt. Hij is als een wachter voor de toekomst, die waakt over het normale verloop van alle rituelen en inwijdingen. Hij voelt of er fundamenteel iets verandert in de maatschappij, waardoor de wijzen soms dienen bij te sturen. Dit is zijn voornaamste taak. Hij is de magister van de maatschappij.

Maar dit verjaardagsfeest is toch iets dat er bovenuit steekt. Je voelt aan alles en iedereen dat er meer spanning is dan normaal. Van de kleinste details tot de grootste dingen worden dubbel nagekeken. Susept heeft zulke dingen al meer zien gebeuren, maar is het nu omdat hij verjaart dat het dit keer anders voelt? De helpers in huis zijn ook anders, bijna onzichtbaar en toch extreem voelbaar. De kleuren in huis hebben een nachtelijke transformatie ondergaan alsof er kleine wezentjes nachtwerk hebben verricht. Dit valt hem nu pas op. Is dit kleurenspectrum misschien reeds lang aanwezig? Susept staat nooit stil bij zulke dingen. Ook niet of er bescherming voor de ramen is aangebracht. Nu blijkbaar wel, maar sinds wanneer is dat er? Hij neemt zich voor vanaf nu meer alert te zijn voor al deze dingen. Het is precies alsof hij nu pas echt op aarde neder daalt. Hij denkt normaal niet na over de dingen, maar nu is er zoveel nieuws te zien, voelen en horen dat hij extreem alert wordt.

Zo ziet hij dat de dienaars in huis hem bewust uit de weg gaan, precies of hij is er teveel en daarom overal in de weg loopt. Dus negeert hij op zijn beurt iedereen en verdwijnt in zijn eigen wereldje.

Maar zijn maag geeft een signaal dat zeer duidelijk is. Eten of je valt erbij neer. Dus vraagt hij aan de dienaars om eten te maken voor hem, zoals hij dit al zovele jaren gewoon is in dit

huis. Er zijn nu eenmaal mensen die van eten bereiden een kunst hebben gemaakt en daarvoor optimaal beloond worden. Ze leveren dan ook topwerk daar ze eten bereiden niet als werk zien, maar als een vervulling van hun levensdroom. Moeder verklaart reeds sinds hij klein is, dat in de maatschappij bepaalde functies reeds bij de geboorte vastgelegd zijn en iemand zich pas kan verheffen tot het allerhoogste als ze hun levenslot echt dragen, zonder het als iets fataal te zien. Een soort veredeling van hun beroep. Dus heeft het eten een “ietsje” extra. Laat het ons liefde noemen.

Maar zijn zij nu opeens doof, of hebben ze teveel rond hun hoofd met de voorbereidingen van het avondfeest? Er is niemand die hem iets wijzer zou maken, en wellicht wilde maken. Dus wat nu? Hij moet toch kunnen ontbijten. Maar zelfs de keuken blijft hermetisch gesloten.

Hij begrijpt er niets van. Zovele jaren is alles voor hem klaargemaakt of klaargezet door de dienaren, zonder dat iemand hem iets in de weg legt. Hij moet maar een kik geven en het is er al. Hij beseft vroeger niet hoe eenvoudig de dingen voor hem leken en wat voor heerlijk leventje hij heeft. Hij weet ook niet wat voor inspanningen er nodig zijn om een kleine maaltijd te bereiden. Brood dat hem aangeboden wordt, heeft al een hele weg afgelegd. Eerst het zaaien van het graan, tot voldoende waterbevloeiing van akkers en het oogsten van het graan toe, het vermalen tot meel, om uiteindelijk te voleinden in het bakken ervan tot een welriekend geheel.

Hij is steeds beleefd geweest tegenover de mensen die als “tijdelijke dienaar” zijn verkozen, dat is hem door zijn moeder Achma opgelegd. Iemand die voor je werkt, mag je dankbaar zijn voor de taak die hij jou uit de handen neemt. Maar dankbaar ten opzichte van iets onbekends kan men niet zijn. Slechts als je iets mist, besef je de waarde ervan en dat voelt hij nu heel sterk. Voor het eerst wordt hij met zichzelf geconfronteerd. Allerlei vreemde gedachten spoken door

hem. Moet ik nu zelf voor eten zorgen? Kan ik daarbij hulp vragen? Behoort dit tot mijn levenslot? Is dit mijn voorbestemming? Wat is nu toch de duistere reden waarom alles en iedereen hem afstoot? Misschien is het in werkelijkheid niet zo, maar het voelt zo. Waarom kan hij geen eenvoudig contact meer maken? Hij voelt zich alsof hij een besmettelijke ziekte heeft opgelopen. Is dit weer iets nieuws dat hij nog moet doorgronden?

Is het om zijn feest 's avonds leuker te maken, of om de tegenstelling met nu en later aan te tonen? Eerst geen aandacht krijgen en plots volle steun? Hij heeft geen enkel idee wat hem te wachten staat. Maar best ook, hij zou zich veel zorgen gemaakt hebben en wellicht in paniek geraakt zijn. Zelfs het woord paniek is voor hem totaal nieuw. Hij heeft het nooit beleefd of gehoord of gevoeld. Zovele "dingen des levens" zijn hem vreemd. Hij denkt terug aan moeders woorden dat alles gaat veranderen. Maar wanneer is steeds een raadsel gebleven.

Achma observeert haar zoon in zijn innerlijk gevecht. Zij heeft een dubbel gevoel in haar hart. Enerzijds de vreugde en trots van een zoon die rijp is om het leven en het gevecht met zichzelf aan te gaan, anderzijds een gevoel van machteloosheid omdat de permanente hulp van de eerste elf jaren nu totaal voorbij is en de moeder-zoon interactie voorgoed op een ander niveau getild wordt.

Haar voornaamste taak is voorlopig voorbij. Enkel mag ze nog functioneren als een raadgever ten opzichte van Susept, op voorwaarde dat hij de juiste vragen stelt. Later, maar dan vele jaren later, kan ze terug als moeder naast haar zoon optreden, als hij echt daarvoor klaar is. Nu is het een rol van begrip, meevoelen, keihard zijn in sommige omstandigheden, kortom volledig loslaten en bijna regelrecht ingaan tegen haar diepe "hart" gevoel, wetende dat het de enige juiste wijze van begeleiden is. Het is nu eenmaal zo beslist en er is geen weg terug. Dit heet zogenaamd "liefde" op een hoog

niveau, met een andere frequentie. Daar voelt zij hoe vreugde en pijn in deze “onvoorwaardelijkheid” zo dicht bij elkaar liggen. Er bestaan geen woorden die dit gevoel kunnen beschrijven.

Ook zij merkt dat de zon iets van plan is. Maar ze laat de gedachte los, omdat ze het signaal van de zon verbindt met haar zoon, en ze wil hem niet bevoorrechten. De zonnestrallen willen blijkbaar wel iets zeggen, maar er zijn zoveel stervelingen die hiervoor niet bereikbaar zijn, of ze begrijpen er niets van en kunnen er zich dus niet op instellen. De mensen zijn teveel met andere zaken bezig dan het observeren van een krachtbron, die alles en iedereen stuurt. Misschien is het helemaal hun taak niet. Maar die bron zorgt dat vloeistoffen, ook in het lichaam, anders beginnen te stromen. Zij besluit de zon te vragen de juiste stralen uit te sturen om het moeilijke pad dat zij dient te gaan, te verlichten. Niet teveel, juist genoeg om zich te oriënteren.

Susept loopt nog in slaapkledij rond, zonder dat iemand hem daarover een opmerking maakt. Normaal is hij reeds lang door één van de dienstmeiden uitgenodigd om een bad te nemen, één dat voorbereid is met de geur van zijn favoriete bloemen. Hij laat zich dan uitgebreid dobberen in dit water paradijs, trekt dan prettige kledij aan die zijn blonde schoonheid accentueert. Losse sandalen maken het geheel compleet. Het gebruikte materiaal ervoor is speciaal uitgezocht, passend bij zijn sterrenbeeld, karakter en voorbestemming.

Er is reeds een deel van de voormiddag voorbij en hij vergaat van de honger. Als hij buiten gaat, stelt hij vast dat hij zijn schoeisel vergeten is. Waarom helpt niemand hem om een bad te nemen, om zijn kledij uit te zoeken en zijn favoriete sandalen klaar te zetten. Is iedereen dan zo met zichzelf bezig? Hebben al de dienaars in huis opdracht om hem te vergeten? Zit daarachter een bepaald doel? Hij gaat dan maar zelf op zoek naar zijn benodigde spullen.